

for Valget imellem enten at faa Loven med Vurdering efter, hvad Ejendommene koste i Handel og Vandel og med disse Fradrag for de smaa Ejendomme eller uden Fradrag for de smaa Ejendomme og Vurdering efter min Tanke, vilde jeg foretrække det sidste. Thi dette Afdrag for de smaa Ejendomme er noget, jeg ikke i og for sig sætter grumme megen Pris paa. Naar man skal til at lægge Skatten paa Ejendomme, forekommer det mig, at der er noget rimeligt i, at man da ogsaa lægger Skatten lige paa alle. Men nu er Forholdet jo dette, at tager man Bygningerne med, ere disse mindre Ejendomme, fordi Bygningerne dertil ere forholdsvis større, af mere Værdi, og derfor komme de til at svare mere Skat. Det er det, man ved disse Fradrag har søgt at raade en Smule Bod paa. Jeg vil dog gerne have, at man ikke skulde blive derved, men at man i nogen Grad skulde gaa ind paa min Tankegang og ikke i saa høj Grad gaa efter Ejendommens Værdi i Handel og Vandel.

**Alfred Christensen:** Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) nævnede for nylig, at han talte paa sine egne Vegne og ikke paa et kjøbenhavnsk Partis Vegne, og han tilføjede, at et saadant kjøbenhavnsk Parti mellem Rigsdagsmændene ikke eksisterede. Jeg skal gøre en Tilføjelse dertil, og det er Udtalelsen af min Glæde over, at et kjøbenhavnsk Parti mellem Rigsdagsmændene ikke eksisterer, og det er mit Haab, at det aldrig maa komme til Eksistens. Jeg ser det som en stor Lykke, at vi efterhaanden have arbejdet os sammen mellem Land og By saaledes, at vi kunne sidde i Stue sammen og arbejde sammen og gøre det mest mulige i Fællesskab for Land og By. Jeg vilde betragte det som meget beklageligt, hvis Fremtidens Udvikling skulde føre derhen, at der blev et Parti for Landet, et for Købstæderne og maaske et specielt Parti for Kjøbenhavn. Ikke destomindre kan det ikke undgaas, at de Folk, som i snævrere Forstand arbejde paa den samme Jordbund og arbejde ud fra de samme Forudsætninger, i mange Retninger se ens paa Tingene. Og saaledes maa jeg da sige, at jeg i mangt og meget med Hensyn til de allerfleste af de af det ærede Medlem udviklede Anskuelser deler hans Synspunkt.

Da man nu fra forskellige Sider har benyttet Lejligheden til her at træde frem og vidne, hvorledes man vil stille sig ved den endelige Afstemning i Dag om de

foreliggende Skattelove, skal ogsaa jeg følge dette slette Eksempel og give mit Besyv med i Laget. Om en af de enkelte Love, nemlig Loven om den slesvigske Jordebogsafgift, skal jeg ikke gøre nogen Bemærkning. Jeg ved ikke, hvorfor denne Lov ikke er bleven videre behandlet her, den maa aabenbart ikke interessere Tinget meget. Jeg har ikke noget at indvende mod denne Lov. Om Indkomst- og Formueskatten vil jeg sige, at jeg betragter den som et meget stort Fremskridt. Loven er saa god, og Skalaen betegner et saa stort Fremskridt i vor Skattepolitik, at jeg hilser dette med Glæde og fuldt ud giver Loven min Tilslutning og min Stemme. Om Ejendomsskylden til Staten er der blevet sagt, at den er kommen ind i vore Forhandlinger og ind i vor Lovgivning ved et Misgreb fra Højres Side. Jeg skal vidne, at saadan er det gaaet til, men tillige kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at naar den fik Lov til at blive der, var det ved en Svaghed fra Venstres Side. Jeg synes ikke om denne Skat. Jeg har ondt ved at forlige mine Betragtninger over, hvorledes Staten bør paaligne Skat, med denne Ejendomsskyld til Staten. Jeg deler ganske de Anskuelser, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) fremsatte om den Fare, der er ved, at baade Staten og Kommunen malke den samme Ko, idet den, som er stærkest, ogsaa kommer til at malke stærkest i det lange Løb. Denne Lov er jeg ikke glad ved. Angaaende Loven om den kommunale Beskatning vil jeg sige, at den i visse Maader kunde trænge til Forandringer. Vi have forsøgt ved anden Behandling at faa disse Forandringer ind i den, det er desværre ikke lykkedes, og vi maa da haabe paa Fremtiden.

Alt i alt betragter jeg disse 4 Skattelove som et Fremskridt i vor Skattelovgivning, og da de nu ved Tidernes Ugunst ere blevne et nødvendigt Led i Ministeriets Program, og jeg føler det som min Pligt at støtte Ministeriet, for derved at støtte Fremtidens Udvikling, vil jeg stemme for alle fire Skattelove, og jeg tror, at jeg dermed gør en god Gerning. Som jeg før bemærkede, ser jeg et Fremskridt i denne Lovgivning, særlig ved Indførelse af Skat paa Indtægt og Formue, og jeg nærer Haab om, at Tilstedeværelsen i Lovene af de mange Pletter, som vi paa pegede ved Lovenes anden Behandling, med Nødvendighed og meget snart vil fremkalde en Revision, der kan bringe